

Wokiaanse koppelverkoop trekt diepe scheuren in de gloednieuwe partij van Frans Timmermans

Posted on 18 november 2023 by Arnout Jaspers

Verbazingwekkend is het nauwelijks, dat het progressieve monsterverbond tussen GroenLinks en PvdA nu al diepe scheuren vertoont. Zoveel facties bij elkaar die allemaal de wijsheid in pacht hebben is een garantie voor onverzoenlijke stammenstrijd. Dit keer is Hamas de splijtzwam: Frans Timmermans neemt klip en klaar afstand van hun haat-ideologie, dus is Timmermans volgens de GroenLinkse partijprominent Sabine Scharwachter een racist. En iedereen in haar partij die daar anders over denkt, 'moet zijn witte reflex checken'.

Onder de bezielende leiding van Greta Thunberg werd op de Klimaatmars in Amsterdam van afgelopen zondag nog flink wat in die scheur gewrikt, omdat zij na haar puberale klimaat-fase nu is doorgegroeid tot all-round wereldverbeteraar. En die zijn *intersectioneel*, zoals dat heet in hedendaags wokinees. Dat houdt in, dat je de wereld alleen kunt verbeteren door alles tegelijk aan te pakken wat je dwars zit. Dus moest er een Hamas-apologete naast haar op het podium komen, die de

beruchte leus 'From the river to the sea....' scandeerde. Zelf herhaalde Greta vele malen door haar microfoon de mantra dat er geen klimaatrechtvaardigheid kan bestaan 'op gekoloniseerd land'.

De term 'intersectioneel' is recente mode, maar echte intellectuelen hebben al veel langer door dat je deugt en intelligent overkomt, als je van twee of meer kwesties die heel verschillend lijken, beweert dat ze in wezen hetzelfde zijn. Ze lusten er wel pap van: diepgravende verhandelingen schrijven die moeten aantonen dat probleem X onoplosbaar is als niet eerst of tegelijkertijd ook probleem Y wordt aangepakt, en/of de diepere oorzaak van beide. Helaas is probleem Y in zulke redeneringen altijd veelomvattender en veel moeilijker op te lossen dan probleem X, zodat dit in de praktijk slechts weggijken en defaitisme promoot.

Voorbeeldje hoe dat ongeveer gaat: Overlast van asielzoekers uit veilige landen aanpakken? Zinloos als we niet de onderliggende oorzaak aanpakken, namelijk heel Noord-Afrika welvarend en gelukkig maken. In de corona-tijd zag je die diepe denkers parallellen trekken tussen de klimaatcrisis en de coronacrisis: eigenlijk precies hetzelfde, maar de een was de ander in slow motion. We zouden pas echt uit de coronacrisis komen met zeer ingrijpende, systemische maatregelen, die we in wezen net zo zouden kunnen toepassen om de klimaatcrisis op te lossen.

Vraag mij niet om dit uit te leggen; de wel haalbare oplossing bestond namelijk uit effectieve vaccins – in de ogen van zulke diepe denkers verderfelijke producten van *Big Farma*. Bovendien was de ongelijke verdeling van de vaccins over de wereld een misdaad tegen de menselijkheid, vraag maar aan VN-baas António Guterres.

Het paradijs bestaat niet

Het allerwezenlijkste probleem dat 'eigenlijk' de diepere oorzaak is van elk probleem dat door deugintellectuelen op de agenda wordt gezet, is dat we niet in het paradijs leven. Er is te veel onrecht in de wereld, te veel geweld en discriminatie en racisme. Intersectioneel kan het dus niet zo zijn, dat voor probleem X een oplossing bestaat die niet ook het paradijs op aarde in al die andere opzichten dichterbij brengt.

Daarom moet terugdringen van de CO2-uitstoot ook de economische ongelijkheid in de wereld terugdringen. Ontbossing bestrijden moet ook racisme bestrijden. Vaccinatiecampagnes voor kinderen in de derde wereld moeten ook de

gendergelijkheid bevorderen.

Wynia's Week is er iedere woensdag en zaterdag, 104 keer per jaar, met **scherpe, onafhankelijke berichtgeving**. Wynia's Week is toegankelijk voor iedereen. Die unieke formule wordt mogelijk gemaakt door de donateurs. Doet u ook mee? Doneren kan op verschillende manieren. [**Kijk HIER.**](#) **Hartelijk dank!**

Dit alles is inmiddels VN-dogma. Verontrustend is, hoe hersenloos en dociel deze dogmatiek is overgenomen door het wetenschappelijke bedrijf. Zodra een onderzoek iets met klimaat, milieu of gezondheid te maken heeft, moeten de auteurs lippendienst bewijzen aan 'het gebruik van lokale, inheemse kennis', 'het raadplegen van alle stakeholders' en het bevorderen van inclusiviteit, gendergelijkheid en intergenerationele rechtvaardigheid. Dat laatste gaat twee kanten op: je schuldig voelen over wat jouw verre voorouders aan de wereld verpest zouden hebben, en over wat je zelf mogelijk je achterkleinkinderen aandoet. Welkom in het intersectionele vagevuur van erfzonde, herstelbetalingen en proactief schuldbesef.

Zinloos: overal 'systeem' in zien

Nu even opletten, geachte intersectionelen: niet alles hangt met alles samen. Soms – eigenlijk nogal vaak – is een probleem gewoon wat het op het eerste gezicht lijkt. Nogal vaak is diepgravende analyse van onderliggende oorzaken nutteloos, en is de enige haalbare oplossing symptoombestrijding, zonder enige pretentie dat dit de rest van de wereld een sikkepit beter maakt.

Symptoombestrijding heeft veelal ten onrechte een slechte naam. Als mensen lijden onder de symptomen, wat is er dan mis met het bestrijden van de symptomen? De vaccins hebben de wereld uit de coronacrisis gesleept. Ja maar, zegt de intersectioneel, we hebben de wereld niet echt, niet wezenlijk pandemiebestendiger gemaakt. Eigenlijk was dat maar symptoombestrijding, want het kan zomaar opnieuw gebeuren.

Jazeker, waarschijnlijk breekt er binnen een jaar of vijftig weer een pandemie uit. Mogelijk een die veel dodelijker is dan corona. Maar waarom is of was dat relevant voor de toen haalbare oplossing? Dat is ook de reden dat klimaatactivisten kernenergie verketteren: daarmee kun je 1 op 1 alle kolencentrales in de wereld vervangen en de CO2-uitstoot gigantisch omlaag brengen, terwijl aan het economische systeem als zodanig niets verandert. Dat mag dus niet,

klimaatverandering bestrijden zonder het kapitalistische systeem te ontmantelen.

Intersectionele warhoofdigheid

Wat ook niet kan, of mag, hoorden we van Greta op dat podium, is de klimaatverandering aanpakken voordat al het gekoloniseerde land in de wereld gedekoloniseerd is. Hier bereikt de intersectionele warhoofdigheid een stadium waar geen touw meer aan vast te knopen valt. Gaza en de Westbank – want daar gaat het over – kregen door Israël allerlei restricties opgelegd waardoor hun economie zich niet optimaal kon ontplooien. Dat is juist gunstig voor het klimaat, want economische ontwikkeling gaat altijd samen met een hoger energieverbruik en meer CO2-uitstoot.

Nu zijn Gaza en de Westbank qua uitstoot verwaarloosbare snippers op de wereldkaart, maar dit geldt veel breder. Laten we die 'dekolonisatie' maximaal ruim interpreteren als 'bevrijding' in welke vorm dan ook: van dictatoriale regimes, van importheffingen door rijke landen, van culturele stagnatie, van achterstelling van vrouwen en minderheden.

Rode Khmer als voorbeeld?

Altijd als zoiets plaatsvindt, bloeien daardoor handel en economie op, met bijbehorende stijging van CO2-uitstoot. Het is in de geschiedenis nog nooit voorgekomen, dat een zojuist bevrijd volk zelf besluit om de eigen welvaart omlaag te brengen en de modernisering af te zweren. Dat is één keer geprobeerd, door het terroristische regime van de Rode Khmer in Cambodja, en het resultaat daarvan is bekend.

Een rechtvaardiger en gelukkiger wereld is in principe een wereld die meer energie verbruikt en – in ieder geval deze eeuw nog – meer broeikasgassen uitstoot dan nu. Klimaatrechtvaardigheid suggereert dat er synergie is tussen de wereld rechtvaardiger en klimaatneutraler maken, maar die twee zitten elkaar eerder in de weg. Wat zal de klimaatbeweging dan in het uiterste geval het belangrijkste vinden?

Ik vrees, dat Greta destijds een afgezant van de Rode Khmer met open armen op het podium ontvangen had, omdat ze zo goed bezig waren met Cambodja te dekoloniseren van het Amerikaanse imperialisme.

De wereldberoemde primaten onderzoekster Jane Goodall – net als Greta heilig verklaard door de milieubeweging – kiest al niet meer ondubbelzinnig voor rechtvaardigheid voor mensen. Zij betoogt, dat een duurzame wereld slechts mogelijk is als de mensheid 90 procent kleiner wordt, al laat ze wijselijk in het midden hoe dat doel bereikt moet worden.

Ontkennen dat moeilijke keuzes bestaan, is een hoeksteen van de deugdpolitiek waarvan Greta het boegbeeld is: als je maar Het Goede doet, ligt de weg naar het aardse paradijs voor ons allen open. Zolang Timmermans zijn achterban dit kan laten geloven, slaagt hij er misschien in om zijn duopartij bij elkaar houden.

Klimaat en rechtvaardigheid gaan lastig samen

Maar de wereld zo snel mogelijk klimaatneutraal maken botst met de wereld rechtvaardiger maken. Dat vergt lastige compromissen waardoor die klimaatneutraliteit langer gaat duren. Een groot deel van de wereld eist begrijpelijkerwijs het recht op om eerst nog, aangedreven door vooral fossiele energie, een inhaalslag te maken qua economische ontwikkeling en welvaart.

Ook dat is rechtvaardigheid, maar die maakt de netto nul uitstoot in 2050 die volgens Timmermans nodig is om de wereld te redden, simpelweg onmogelijk. Dan warmt de wereld uiteindelijk wat verder op dan de afgesproken 2 graden, en zal klimaatadaptatie wat lastiger worden. Dat moet dan maar. Maar gaat Timmermans het politiek overleven als zijn kiezers daar achter komen?

Wetenschapsjournalist [Arnout Jaspers](#) schreef [‘De Stikstoffuik’](#), het boek dat ontleedt hoe Nederland in de handen van activistische ecologen raakte en zichzelf zo als enige land ter wereld een ‘stikstofcrisis’ bezorgde. Jaspers publiceert iedere zaterdag zijn column in Wynia's Week.

